1 JULI 1930 NUMMER 11 5DE JAARGANG

DE A.D.O.-POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING A.D.O.

OPGERICHT 1 FEBRUARI 1905 GOEDGEKEURD BIJ KONINKLIJK BESLUIT

REDACTIE- EN ADMIN.-ADRES: B. P. A. KLOOS, LOOSDUINSCHEWEG 19

REDACTIE: G. J. GESTMAN, B. P. A. KLOOS, G. K. v. VOORTHUISEN

VERSCHIJNT IEDERE MAAND
ABONNEMENTSPRIJS f1.- p. JAAR
(BIJ VOORUITBETALING)

OFFICIEEL GEDEELTE.

Namen en adressen Bestuursleden: CHR. LEURS, Voorz., Kaapstraat 172, A. G. v. LEERSUM, Secr., de Perponcherstraat 25g, P. DE LEEUW, Penningm., Begoniastraat 177, J. LEURS, 2e Secr., Wolmaransstr. 320, H. BORSBOOM, 2e Penningm., Nieuwe Hekkelaan 49, B. P. A. KLOOS, Commissaris, Loosduinscheweg 19.

NIEUWE LEDEN.

A. de Niet, Kompasstraat 129, Scheveningen. J. de Bruin, Jac. Marisstraat 37, D. Hooft, Hoefkade 1001, W. de Korte, v. d. Neerstraat 215, P. Krul, Wouwermanstraat 157, W. van Leeuwen, Johannesburgstraat 5, W. Loof, Noordwal 106, A. Metz, Regentesselaan 301, A. Mansveld, Rubensstraat 18, F. Matla, Oranjerivierstraat 42, F. Salome, Ferd. Bolstraat 43, G. van Schaik, Slachthuisdwarsstraat 7, L. Spaargaren, Kaapscheplein 157, A. Smit, Hoefkade 1014, J. Smit, Wesselstraat 363, G. Warburton, v. Heurnestraat 155, M. Weber, Vaillantlaan 345 II, allen Den Haag.

Bedankt als lid: C. Raats, J. Morel Sr., J. Morel, P. van Leeuwarden, J. Pruim, H. Cools, L. van Leersum, P. Wildschut, E. Winterkamp, W. Gerretsen, J. Hokke, R. de Leeuw, G. Tolman, H. Grondel, A. Martens.

Gerehabiliteerd: A. Tuunter, A. Wientjes.

NIEUWE DONATEURS.

R. Borst, Viandelstraat 19, (Lsd.). W. Soffers, Geest 71, Th. Roest, Joubertstraat 198, M. Oosterveen, v. Miereveldstraat 17, C. Schuitmaker, v. Breughelstr. 216, D. Blok, Veenkade 60. A. Cornet, Hobbemastraat 123. J. J. Boer, W. Beukelszoonstr. 45, G. Vermeulen, Scheepersstraat 99, P. Roos, Suezkade 11. W. Maat, v. Ravesteynstraat 192, G. Verhoog, Hoefkade 1390. Mej. Slierendrecht, Havenkade 21a, N. de Goede, Ostadestraat 359, F. Poolman, Prins Mauritslaan 112, C. v. d. Molen, v. d. Kunstraat 232, Mevr. A. v. d. Molen, v. d. Kunstraat 232.

Afgevoerd: B. v. Geest, Loenenscheplein 5, A. Knijff, Zuiderparklaan 345, C. v. d. Lans, Houtweg 135 (Lsd.),

OPHEFFING.

WEGENS OPHEFFING WORDEN
ALLE VOORRADIGE GEMAAKTE
HEERENKLEEDING
UITVERKOCHT TEGEN ONGEKEND LAGE PRIJZEN
„LONDON HOUSE", L. v. Meerdervoort 136,
hoek van Diemenstraat. — TELEFOON 30812 — GEEN FILIALEN

Café „Parkzicht"
Schalkburgerstraat t.o het Zuiderpark
is het concentratiepunt van
Heeren Voetballers
2 Biljarts. Vergunning.
Tel. 35681 J. VERMEULEN.

H. v. d. Tang, Evertsenstraat 18 (Lsd.), A. J. Schughman, Soestdijkkade 542.

Bedankt : M. P. v. Damme, Newtonstraat 52, J. A. v. Dijk, Ohmstraat 75, Mej. F. v. List, Nieuwe Haven 500, G. W. Ernst, Paul Krugerlaan 62, F. de Pauw, Celsiusstraat 70, F. Gitz, Zuiderparklaan 357, Th. Siskens, Hoefkade 848, J. F. M. v. d. Linden, Fahrenheitstr. 216, Mej. Th. v. Leersum, de Perponcherstraat 25g, J. v. Leersum Jr., de Perponcherstraat 25g, Mej. E. Termaaten, Weteringkade, C. A. Kemmers Jr., Ruysdaelstraat 86, F. J. Sterke, Noordstraat 159, Mej. Linthorst, Prinsegracht, P. Kerpestein, Zuiderparklaan, J. v. d. Berg, Zuid Buitensingel 298, J. Kraaijenbrink, Newtonstraat 285, J. L. v. d. Moer, Hoefkade 885, F. Rhebergen, Cromvlietplein 68, F. Bodaan, Hoefkade 399, Mw. F. Bodaan, Hoefkade 399, P. Ottevanger Jr., Kaapstr. 104, G. Kuipers, Kritzingerstr. 248, H. J. L. Notenboom, v. Zeggelenlaan 36, Mevr. H. J. Notenboom, v. Zeggelenlaan 36, F. Huivenaar, Herm. Costerstr. 341, H. W. v. Noort, Schalkburgerstr. 166, M. Voogd, Schapenlaan 52, B. S. Boelema, Doedijnstraat 66, v. Wijk, Bloemfonteinstr. 159, A. van Dam, Veenkade 91, C. M. v. Herwaarden, Tak v. Poortvlietstraat 36, A. v. Donk, Joubertstraat 78, A. Hooft, Wolmaranstraat 196, H. Hofstede, Oranjepolder, Maasdijk, L. Hofstede, Haagweg 17, Loosduinen. H. J. Pelkman, 1e Pieterburgstraat 1.

UITSLAGEN WEDSTRIJDEN.

4 Mei : B.M.T.-comb.—A.D.O.-comb. 4—2.

11 Mei : A.D.O—Sparta 3—1.

17 Mei : Gouda—A.D.O. 3—2.

25 Mei : A.D.O.—Velocitas 6—3. A.D.O.-comb.—V. D.S.-comb. 1—3.

29 Juni: A.D.O.—K.F.C. 7—5. Scheveningen—A.D.O, 2 1—2,

1 Juni : A.D.O.-comb.—V.D.S. 1—3,

8 Juni : Sportver. „Reijdt"—A.D.O. 4—1.

9 Juni: Sportver. „Fortuna E.V."—A.D.O. 10—0.

22 Juni : A.D.O. 3—Xerxes 3 7—2.

29 Juni : Xerxes 3—A.D.O. 3 0—4. R.V.C.—A.D.O, 2 1—1.

WAARSCHUWING.

Het Bestuur vestigt er nogmaals de aandacht op, dat het verboden is dat onze leden deelnemen aan combinaties niet samengesteld door A.D.O.

OPGELET !

Het adres van den bode A. VOGEL is thans Joris van der Haagenstraat 80.

OPROEPING.

Zij die medewerkten aan de A.D.O.-Revue „Bravo, A.D.O.!" worden beleefd, doch dringend verzocht zoo spoedig mogelijk, hun rollen in te leveren bij den heer J. Leurs, Wolmaransstraat 320.

Er zijn tevens gedurende den feestavond drie zwarte voetbalbroeken zoek geraakt en blijkbaar bij vergissing meerdere kleedingstukken van eigenaar verwisseld.

Van alle gevallen zal de heer J. Leurs gaarne in kennis worden gesteld, waarna afdoening kan volgen.

ONZE FEESTAVOND.

Onze feestavond is weer achter den rug en er aan terugdenkende hooren we in onze geestelijke ooren nog de rythmische melodiën der schlagers, gespeeld en gezongen bij hetgeen dien avond op het tooneel ten beste is gegeven. We zien weer die geweldige schare feestelingen met hun vroolijke facies, waarop als het ware stond te lezen „wij vieren feest, feest ter eere van A.D.O. en haar roodgroene kleuren!"

Inderdaad, er is weer feest gevierd, weer gefuifd op de meest uitbundige wijze en..... zooals gefuifd behoort te worden. Er is gelachen, gedanst, gesprongen, gezongen, gejubeld, kortom alles gedaan wat onder uitingen van feestvreugde valt te verstaan, zonder eenigen wanklank en zooals wellicht op nog geen feestavond van A.D.O. is voorgekomen.

Maar daar was ditmaal ook bijzondere reden voor, want het was feest in dubbele beteekenis. Immers naast het feit dat de traditie van onzen jaarlijkschen feestavond werd gehandhaafd was deze avond ook bestemd als besluit van de viering van A.D.O.'s 25-jarig bestaan en deze luisterrijke avond is van onze jubileumfeesten een waardig slot geworden. Zoo ooit een feestavond in alle opzichten geslaagd mag heeten dan was het wel die van den 21sten Juni 1930 en wie zich dien avond in de groote Dierentuinzaal niet heeft geamuseerd en na afloop ontevreden huiswaarts is getogen heeft zulks niet anders dan alleen aan zich zelf te wijten gehad.

We twijfelen dan ook niet of we spreken namens allen die dit festijn hebben medegemaakt als we te dezer plaatse dank en hulde brengen aan hen die de organisators van dezen avond zijn geweest en vervolgens ook aan allen die tot het schitterend welslagen er van hun medewerking hebben gegeven.

Te kwart over zeven werd de zaal geopend en al aanstonds begon de groote toeloop van feestgangers. Velen hadden gebruik gemaakt van de gelegenheid om vooraf een plaats te bespreken. Der gewoonte getrouw stonden weer een aantal lieftallige A.D.O.-dames opgesteld om elkeen bij het binnentreden der zaal te molesteeren voor de afname van een rood-groen bouquetje en men liet gaarne toe dat tegen een kleine vergoeding de borst daarmede werd versierd ter verhooging van de feeststemming. Geleidelijk vulde zich de zaal en op het speciaal voor genoodigden gereserveerde gedeelte zagen we verschillende officiëele personen plaats nemen, zooals de heer M. Vrijenhoek, Wethouder van 's-Gravenhage, benevens diverse vooraanstaande figuren uit de voetbalwereld t.w. de heer A. M. J. Veldhoven, Consul van den K.N.V.B., de heer W. Burgwal, Voorzitter van V.U.C., de heer J. Beijen, Voorzitter van den Goudschen Voetbalbond en van de Voetbalvereeniging „Bodegraven".

Nadat hoegenaamd geen plaatsje in de zaal meer onbezet was trad praeses Leurs voor het voetlicht, riep den aanwezigen een welkom toe en hield een korte openingsrede, waarin hij er tenslotte speciaal op wees dat wat dezen avond ten tooneele geboden zou worden in hoofdzaak werd gegeven door eigen krachten. Gehoopt werd dat de toehoorders dit in aanmerking zouden nemen en derhalve ten

opzichte van het gebodene, indien daarin het een of ander eens niet zoo vlot en volkomen naar den eisch van stapel mocht loopen, mild in hun oordeel zouden zijn en het vertoonde nochtans zouden weten te apprecieeren. Spr. besloot met den wensch dat de avond een alleszins prettig en aangenaam verloop mocht hebben en allen zich uitstekend zouden amuseeren.

Hierna kwam de clou van den avond n.l. de opvoering van de Revue, getiteld „Bravo A.D.O.!", speciaal ter gelegenheid van A.D.O.'s 25-jarig jubileum geschreven en in scène gezet door den heer Wouter Loeb, in de voetbalbeweging welbekend om zijn geestige gedichten. Het voor dezen avond extra bezette orkest zette de ouverture der Revue in, waarna de stemming er eerst recht inkwam.

Allereerst wenschen we uitdrukking te geven aan ons respect voor wat door den heer Loeb met deze Revue is gewrocht. Ongetwijfeld is het doel, een beeld te geven van A.D.O.'s leven en streven en van de belangrijkste gebeurtenissen die in de afgeloopen kwart eeuw in de vereeniging zijn gepasseerd volkomen bereikt geworden en de Revue heeft dan ook niet nagelaten bij de toehoorders het gewenschte effect te sorteeren, dank zij ook de wijze waarop er mede voor het voetlicht werd verschenen. Nagenoeg de geheele uitvoering vond plaats, zooals de Voorzitter reeds in zijn openingsrede had doen uitkomen, met en onder leiding van krachten gerequireerd uit leden, donateurs en donatrices onzer vereeniging en in aanmerking nemend dat alles dus slechts op dilettantisme berustte mag in alle opzichten van een groot succes worden gesproken, hetgeen bleek uit het daverend applaus dat na afloop van elk tafereel der Revue, en dat waren er niet minder dan ruim twintig, door de zaal klonk.

Alle eer van dit succes komt toe aan hen die onvermoeid hun krachten hebben gegeven om de opvoering zoo goed mogelijk voor te bereiden en wel in de eerste plaats aan de regisseurs de heeren J. Leurs en Jacq. Mulders en verder aan allen die zich daarbij op eenigerlei wijze verdienstelijk hebben gemaakt.

Maar ook niets dan lof voor hen die de Revue ten tooneele hebben uitgebeeld, in het bijzonder voor de hoofdpersonen met name de heeren W. Goddefroy, B. Bekkers, A. de Jong, W. Schirmer, P. de Kleer, J. van Soldt, A. van Eembergen en W. Crooy, alsmede de dames A. Kloos, W. v. Soldt—v. d. Horst, J. v. d. Graaf—le Nobel, A. v. Emmerik en J. Potters. Vooral de heeren Goddefroy, Bekkers, Schirmer en A. de Jong hadden in deze Revue heel wat voor hun rekening genomen. Eerstgenoemde toonde zich als „Cheffie" een ware Buziau en heeft danig de lachspieren in beweging weten te brengen. Bekkers sloot zich daarbij waardig aan en zijn rol als „Leffie" heeft hij uitgebeeld op een wijze welke alle waardeering verdiende. Uitstekend was ook de Jong, die met zijn met stentorstem uitgesproken proloog bij de toeschouwers reeds aanstonds den noodigen indruk wist te vestigen. Kostelijk was verder zijn creatie als schoolmeester en ook heel goed die van den ouden geschiedschrijver. Schirmer als Koning Abdoel V van Trans-Arabie maakte van deze figuur wat er van te maken was, hetgeen ook gezegd kan worden van Mejuffrouw Kloos als de dochter van Koning Abdoel, de aanminnige prinses Amarinda. Zeer veel succes oogstte Mevrouw v. Soldt—v. d. Horst als de schoonmaakster van het bureau van den K.N.V.B. Dat was waarlijk onverbeterlijk. Ook de andere dames echter hebben de respectievelijke rollen, welke zij op zich hadden genomen, uitstekend gespeeld. We denken hierbij b.v. aan de „tribune-scène, waarin Prinses Amarinda tot oude tante was gemetamorphoseerd, het „huiselijk tafereeltje" enz. Tot het succes van laatstgenoemde scène heeft ook P. de Kleer veel bijgedragen.

Van de verschillende scènes spande die welke op parodistische wijze „Een Haagsche School in 1930" voorstelde, wel de kroon en was ongetwijfeld het koddigste van allen. Behalve de Jong als onderwijzer waren daarin ook de 16 A.D.O.-adspiranten als de leerlingen en daarna als „de hoop van A.D.O.", waarbij zij het tooneel verlieten en in A.D.O.-tenue een marsch door de zaal maakten, zeer goed

Vermelding verdient voorts de mooie zang die ten beste werd gegeven door G. Vogel en zijn mannen en welke vooral in de scène „Het hol van den geschiedschrijver" veel indruk maakte. De tragiek van deze scène, toen de geteekende portretten van wijlen Dorus van Zee en Bertus van Es (amateurwerk van A. de Jong) te aanschouwen werden gegeven, werd door de zang zeer aanmerkelijk verhoogd.

Evenals in alle moderne Revues werd ook hier alle eer bewezen aan Godin Terpsichore en verscheen in verschillende tafereelen een elftal van dans-girls op het podium om te bewijzen wat ook op het gebied van danskunst te genieten kan worden gegeven.

De aankleeding en monteering van de Revue was tot in de puntjes verzorgd, wat vooral tot uiting kwam in de beide finales, waarmede respectievelijk het eerste en het tweede gedeelte besloten werd.

Een aardige afwisseling bood de danseur alsook het danspaar, die tusschen enkele scènes in, waarin een belangrijke tooneelverandering moest plaats hebben, eenige dansnummers ten beste gaven. In het 2e gedeelte der Revue was het wel noodig, dat de aanwezigen daarmede wat werden beziggehouden, want daarin duurde de verwisseling der tooneelen jammer genoeg soms wat al te lang. De regie trof daaraan evenwel geen schuld, aangezien het haperde aan de verlichting.

Het muzikale gedeelte der Revue werd gedragen door een flink orkest, dat onder leiding van kapelmeester Logger er niet weinig heeft toe bijgedragen om het welslagen van het geheel tot een feit te maken. Het zingen van de verschillende in de Revue voorkomende liedjes, door den heer Logger uitstekend gearrangeerd op melodiën van bekende schlagers, ging van een leien dakje.

Het lijdt geen twijfel of deze A.D.O.-Revue is bij allen die van de opvoering getuige zijn geweest ten zeerste in den smaak gevallen en zij die aan de Revue hun krachten en medewerking hebben gegeven mogen op dezen geslaagden avond met trots en voldoening terugzien.

Het werd dik na middernacht eer men met de Revue aan het eind was gekomen en er toe kon worden overgegaan de

BLOEMENMAGAZIJN
VAN DE VENNESTRAAT No. 1
SPECIAAL ADRES VOOR VEREENIGINGEN
Telefoon 36282.

„BOUVARDIA"
— 's-GRAVENHAGE
- LEVERANCIER VAN A. D. O.
Beleefd aanbevelend, **W. VEERMAN.**

zaal in orde te brengen voor het bal. Stoelen gingen aan den kant, een jazz-band plaatste zich op een verhevenheid in het midden der zaal, terwijl in een hoek middelerwijl weer het traditioneele draai-pierement was opgesteld. Geopend werd met de z.g. baniermarsch, waarna de eene dans na de andere werd afgedraaid, zoodat de liefhebbers(sters) volop hun hartje konden ophalen. Behalve de meest moderne kwam men ook met oude dansen weer eens voor den dag. Zoo hoorden we o.a. weer eens de Kruispolka. De leiding van het bal was bij den heer J. Constandse in goede handen.

Tijdens het bal had een huldiging van het Bestuur plaats door een Commissie, namens de leden, donateurs en donatrices, waarbij door den heer A. de Jong, als voorzitter van bedoelde commissie, met indrukwekkende woorden het Bestuur werd toegesproken en daarna een zeer fraaie terreinklok ten geschenke werd geboden, terwijl ieder Bestuurslid persoonlijk een herinneringsinsigne op de borst werd gespeld.

Voorzitter Leurs nam daarop het woord en bracht namens het Bestuur dank aan allen voor de schitterende attentie. Spr. beloofde dat de prachtige klok spoedig een plaats op het terrein zou worden gegeven en besloot met den wensch dat het uurwerk lange jaren getuige zou mogen zijn van tallooze rood-groene overwinningen.

Tot 4 uur in den morgen duurde het bal en daarna was de pret afgeloopen. Het was een feestavond waaraan steeds met veel genoegen zal worden teruggedacht.

HET KAMPIOENSCHAP VAN HET DERDE ELFTAL.

„Bravo A.D.O." zouden we willen zeggen bij het begin van dit episteltje, dat we schrijven ter gelegenheid van het behaalde kampioenschap van ons derde elftal, omdat A.D.O. de eenige Haagsche vereeniging is die een N.V.B.-kampioen in haar midden heeft. Maar bovenal „bravo 3e elftallers", voor je kranige en fraaie prestatie. En in 't bijzonder is dit kampioenschap een sportief stuk werk, omdat bij voorbaat al vast stond, tenminste al langen tijd, dat dit kampioenschap niet zou beloond worden met het spelen van promotiewedstrijden om een plaatsje in een hoogere afdeeling, maar als belooning alleen den kampioenstitel zou worden behaald.

Het heeft daarom prettig aangedaan dat onze jongens voet bij stuk gehouden hebben en het tempo hebben volgehouden tot den laatsten wedstrijd toe. Vol trots kunnen zij op het afgeloopen seizoen terugzien, immers toch van de 16 gespeelde wedstrijden werden er 12 gewonnen, 2 verloren en 2 gelijk gespeeld. Wel een overtuigend bewijs dat de titel in goede handen is terecht gekomen. Aan V.I.O.S. komt de eer toe onze jongens tot tweemaal toe geslagen te hebben.

Het officieele elftal dat dit resultaat behaalde bestond uit: C. Beijer, B. Siemer, M. Weber, P. Slegtenhorst, F. Kerkvliet, C. v. d. Heuvel, M. v. Hezik, P. Lem, A. Berg, B. Bekkers (aanvoerder).

De linksbuitenplaats werd afwisselend bezet door H. Grondel en H. Nolden.

Van het elftal dat A.D.O. 3 in den N.V.B. bracht zijn nog overgebleven B. Siemer, B. Bekkers en P. Slegtenhorst. Deze laatste komt hier op deze plaats een woord van dank toe voor de geregelde bijdragen die hij ons deed toekomen omtrent de verrichtingen van het 3e elftal.

Komen wij thans nog even terug op de twee laatste wedstrijden die achtereenvolgens werden gewonnen met 7—2 en 4—0, dan zij vermeld, dat de laatste thuiswedstrijd werd gespeeld in een stroomenden regen. Met het oog op de warmte werd deze wedstrijd gespeeld in het avonduur, wat achteraf bleek wel zoo goed te zijn, aangezien de temperatuur voor voetballen totaal ongeschikt was.

Met de rust was de stand reeds 3—0 in ons voordeel, terwijl de eindstand 7—2 was. Xerxes gaf maar zwak partij, wat gezien de onbelangrijkheid van dezen wedstrijd voor haar wel valt te begrijpen. Tot tweemaal toe moest voor den regen gestaakt worden.

Een week daarna trok men naar Rotterdam om den laatsten maar ook belangrijksten wedstrijd te spelen.

Ook nu waren onze jongens verre in de meerderheid. De ruststand was evenals in het Zuiderpark 3—0, maar nu werd na de rust slechts eenmaal gedoelpunt, zoodat het einde met een 4—0 overwinning kwam, waardoor tevens het kampioenschap was behaald. Het elftal had 2 invallers n.l. W. de Korte en Felix Matla.

Dat men in de beste stemming huiswaarts keerde valt te begrijpen.

In de residentie aangekomen werd „aangelegen" in café „Astoria" op het Stationsplein, waar het kampioenschap werd gevierd met het doen van eenige dronken op het succes en Secretaris van Leersum heeft hier de spelers namens het bestuur gefeliciteerd, iets waarbij wij ons van ganscher harte aansluiten.

Hopen we nu maar dat het volgend kampioenschap een verlengstukje heeft in den vorm van promotie-wedstrijden.

Een kleine maar welgemeende wenk voor onze 2e elftallers!

Eindstand.

A.D.O. 3	**16**	**12**	**2**	**2**	**26**	**86—31**
U.V.S. 2	15	10	3	2	23	51—17
Xerxes 3	16	9	2	5	20	53—32
Alphen 2	15	8	1	6	17	38—36
V.I.O.S. 2	15	7	2	6	16	38—46
B.E.C. 2	16	6	1	9	13	48—54
A.S.C. 2	16	6	1	9	13	49—57
H.V.V. 4	15	4	1	10	9	24—59
R.V.C. 2	16	1	1	14	3	22—77

Nadere toelichting:

De wedstrijd U.V.S. 2—V.I.O.S. 2 werd ongeldig verklaard, terwijl de wedstrijd Alphen 2—H.V.V. 4 op verzoek van beide partijen niet werd vastgesteld.

BRAVO KAMPIOENEN!

Ze hebben het gehaald, die kranige rakkers,
Mijn eerse-saluut voor die Rood-Groene makkers,
En al is 't ditmaal wat laat in 't seizoen
A.D.O. en Den Haag, kregen toch 'n kampioen.
Daarom kampioenen mijn felicitatie,
Uit naam van de geheele A.D.O.-organisatie,
Aan alle jongens nu dezen raad,
Houdt je voor 't volgend seizoen paraat,
Want dan wordt ook het 2e kampioen.
En kunnen jullie mee aan den promotiewedstrijd doen.
Dan pas zijn w' allen ten zeerste tevree,
In 't bijzonder jullie oud-speler Ka-Ve.

L. MOONEN 25 JAAR SECRETARIS H.V.B.

In onze vorige A.D.O.-Post konden wij slechts per berichtje aan onze leden bekend maken, dat de heer L. Moonen gedurende 25 jaar secretaris van den Haagschen Voetbalbond was. Wij hadden ons zelf en onze lezers beloofd in 't volgend nummer wat uitgebreider op dit jubileum terug te komen, ook al omdat een dergelijk jubileum nu niet direct elken dag voorkomt.

De heer L. Moonen is 25 jaar Secretaris van den H.V.B. en A.D.O. bestond voor kort 25 jaar. Ziedaar twee vrijwel parallel loopende periodes van een kwart eeuw, die ongetwijfeld meer zeggen dan welk schoon en mooi jubileumarti-

kel ook. Wij hebben in de achter ons liggende 25 jaren heel wat te doen gehad met den heer Moonen en, laten wij direct erkennen, wij hebben er geen oogenblik spijt van gehad. De meer dan prettige manier waarop met den heer Moonen werd samengewerkt in veelvuldig zich voordoende gevallen gedurende de afgeloopen kwarteeuw, het zal door A.D.O. niet ligt vergeten worden. Vooral in de periode dat onze vereeniging nog uitsluitend zich bewoog in Haagsche Voetbalbondregionen, heeft meermalen de heer Moonen ons zeer gewaardeerde adviezen gegeven.

Op de receptie van ons 25-jarig bestaan is het door den heer Moorman op pittige wijze gezegd, dat wij nog echt het karakter bewaard hebben van een H.V.B.-club. Dat kan voor den heer Moonen niet anders dan prettig zijn, omdat wanneer zulks inderdaad het geval is, en we twijfelen er geen moment aan, en we zien dan na een aantal jaren dat onze vereeniging meetelt in de rijen der eerste klassers, dan moet in de groote rij van plaatselijke voetbalbonden ook de Haagsche Voetbalbond een goede positie innemen en dan heeft het inderdaad niet weinig beteekenis voor A.D.O. gehad, dat zij is opgericht in dezelfde periode als waarin de heer Moonen zijn krachten is gaan geven aan ons voetbalspel ; meer in 't bijzonder aan het omhoog brengen en aan de grootmaking van den H.V.B.

De heer Moonen beweegt zich ook nog op ander terrein dan alleen het plaatselijke voetbalgebeuren. Voor de R.K. Staatspartij heeft hij zitting in den Haagschen Gemeenteraad, waar hij meermalen kans heeft gezien een lans te breken voor het beschikbaarstellen van gemeentelijke sportterreinen. Ook heeft het Gemeentebestuur zijn deskundigheid geannexeerd door hem kort na de oprichting van de Stichting Sport- en Speelterreinen te benoemen tot bestuurslid dier stichting. Wel een bewijs voor den heer Moonen, dat zijn adviezen op waarde geschat worden.

Kortom de heer Moonen is in Den Haag een zeer geziene figuur wiens harde werken in dergelijke eervolle benoemingen tot uitdrukking komt.

Wij stellen het ons tot een eer te kunnen schrijven altijd op de meest prettige manier te hebben samengewerkt met den heer Moonen en weten te handelen in den waren A.D.O.-geest, als wij den heer Moonen nog tal van jaren voorspoedigen arbeid toewenschen in dienst van den H.V.B. ; dan kan het niet anders of het heil van den H.V.B. plus dat der aangesloten vereenigingen, is voor al die jaren verzekerd.

Het zij zoo.

DE PINKSTERTOER NAAR DUITSCHLAND

Het is alweer eenige weken geleden dat wij onzen toer naar Duitschland maakten en bestaat er dus alle gelegenheid eens rustig terug te blikken op deze geheele geschiedenis. Het is wel noodig dit rustig te bekijken, want hadden wij b.v. daagsch na onze terugkomst onze ervaringen moeten verslaan, 't had waarschijnlijk een eenigszins ander karakter gekregen dan nu.

Begonnen werd als een echte vacantietocht, alles was in een opgewekte stemming, terwijl het einde te zien gaf een hoopje geradbraakte menschen die ± 320 K.M. autorijden achter den rug hadden. 't Begin was het Holl. Spoorstation, 's Zaterdags namiddags 6 uur, de finish bevond zich Dinsdag 's morgens half vijf op het Hobbemaplein. En daartusschen in is het een dooreen warreling geweest van allerlei ervaringen, die als een bonte kleurige caleidoscoop aan ons voorbij trok.

Toch spijt het schrijver dezes niet den toer meegemaakt te hebben. Je hebt eens kunnen zien hoe diverse dingen niet moeten en hoe wel, je hebt eens paar dagen dezelfde menschen kunnen gadeslaan in hun manier van doen en laten en sommige indrukken zijn zeer scherp nagebleven, terwijl we als laatst een ongeëvenaarde indruk hebben gekregen van een gemeenschappelijke auto-mafpartij.

Maar laten we een meer regelmatiger verslag maken.

Het begon Zaterdag 7 Juni 's avonds om 6 uur. Een ongezellige geschiedenis tegenwoordig die electrische treinen op het traject A'dam—R'dam. De heele ploeg werd verdeeld over een paar wagens, wat tot R'dam voortduurde. Van R'dam tot Breda was het beter en een handige conducteur loodste ons een heel leeg wagentje binnen, wat in minder dan geen tijd aanleiding was om diverse kaartclubs te vormen.

Bij het passeeren der Maasbrug keek Jan de Jong of er een wit paard over de brug liep, wat volgens hem, een subietelijk voorteeken was van een nederlaag. Aangezien er geen wit paard te zien was, maar wel een ijscowagentje, was de meening dat 't kon vriezen of ook wel dooien.

Een groot gedeelte van 't gezelschap trok als maar op de meest stugge manier pooten uit, wat zich demonstreerde in 't feit dat Wimpie Goddefroy vier praatjes achter heinnander ('t Duitsch kreeg 'm al te pakken) won. Volgens de aanwezige kaartdeskundigen moet dit wel een recordserie zijn geweest. Dat deze vier praatjes aanleiding gaven tot allerlei schampere- op- en aanmerkingen, is een van-zelf-sprekend iets. Diverse insinuaties als „steken" e.d. waren schering en inslag, wat evenwel niet weg nam, dat Wimpie de centen opstreek.

Ieder zal wel begrijpen dat wij niet kunnen memoreeren waarom Jan de Jong zat te verzaken en Jan Leurs steeds toevallig een kaart liet vallen, en dat door al deze „schweinerei" onze arme praeses Chris maar niet anders deed dan, met een erbarmelijk gezicht van gelatenheid, zijn centjes dokken.

Een verfrisschende gedachte bezielde Pierre Lion, die, een halve koffer met sinaasappelen meesjouwende, een rondje gaf. Op de geraffineerdst kunstzinnigste wijze werd geprobeerd de schillen tusschen den kier van het openstaande coupeeraampje door te gooien, wat herhaaldelijk een krachtig protest der kaartploeg tengevolge had. Want niet alleen dat de kier feitelijk te nauw was om met kans van succes de schil er door heen te mikken, de hoofden van twee kaarters barricadeerden ook nog een gedeelte der opening, zoodat tusschenbeide een schil in botsing kwam met één der door het spel verhitte hoofden, wat de meest kernachtige uitdrukkingen ten gevolge had.

Al kaarten- en schillengooiend werd Breda bereikt, en aangezien daar even gewacht moest worden om over te stappen en Breda veel weg heeft van Zebra, was dit aanleiding voor Kees, (ook wel luisterend naar den naam van Quax) om in een zonderling zebratenue over het perron te stappen, wat bij nadere informatie bleek z'n pyama te zijn. Mocht dit min of meer misschien bedoeld zijn als een symbool van vroegen slaaplust ; 't zou later blijken dat dit voorteeken radicaal andersom uitgelegd moest worden. Daarover later meer.

Komt zoowaar de D-trein aan, waarmee verder getrokken zal worden, naar nog voor ons onbekende Duitsche oorden.

Een D-trein is toch maar het toppunt van gezelligheid. Daar kan niets tegen op. Je kan er nou letterlijk van alles doen. Er werd zelfs voorgesteld op een voetbalmatch te improviseeren in de wandelgangen.

De lichtstad Eindhoven werd gepasseerd waar we alvast een vreemdsoortige Keulenaar oppikten die, al riekende naar Schiedam, met een vervaarlijk dolkmes zat te manouvreeren, daarbij telkens verzekerende dat ie totaal ongevaarlijk was. Wat hij trouwens niet behoefde te zeggen, als je maar naar z'n onbeduidend wezentje keek.

't Bleek dat er niet meer overgestapt behoefde te worden voor onze plaats van bestemming, en na de Duitsche grensbeambte duidelijk gemaakt te hebben dat Hollandsche voetballers veel te fatsoenlijke individuen zijn om te smokkelen,

werd, na een alleszins voorspoedige reis, te ongeveer 11 uur het stadje Reith bereikt.

Bij den uitgang werden we opgewacht door een paar vertegenwoordigers van de Reither Spielverein plus de hotelier, die het op zich genomen had ons een paar nachten onderdak te verschaffen. Al spoedig kregen we ons hotel in de smiezen, want de eigenaar daarvan had de attentie gehad een paar vlaggen uit te steken met de Hollandsche driekleur.

De slaapkamers werden opgezocht, alleen echter maar om de koffers etc. te loozen. Even later zat de heele bubs om een lange tafel een welverdiende hartversterking te nuttigen, terwijl een klein orkestje de stemming verhoogde op niet te onderschatten wijze.

Dit was alles aangenaam en niets zou er aan deze eerste kennismaking ontbroken hebben, wanneer niet één der Reithsche vertegenwoordigers, waarmee we heel genoegelijk zaten te boomen, vreeg, wanneer we terug gingen vanuit Dusseldorff naar Den Haag. We zouden n.l. den tweeden Pinksterdag in Dusseldorff tegen Fortuna spelen. Toen wij vertelden dat we 's Maandagsavonds om 6 uur zouden vertrekken uit Dusseldorff stond groote verbazing te lezen op de gezichten onzer nieuwe Duitsche vrienden. Zij beweerden bij hoog en laag zeker gelezen te hebben dat de wedstrijd tegen Fortuna 's avonds pas om 6 uur zou beginnen en dan zouden wij in den trein moeten zijn! De ober moest de Dusseldorffer Nachrichten brengen en jawel hoor, daar stond een annonce met als aanvangsuur van den wedstrijd 6 uur.

Wij hielden vol dat er onzerzijds tweemaal nadrukkelijk meegedeeld was dat er om twee uur begonnen moest worden.

Na veel heen en weer gepraat, werd besloten den volgenden morgen met het geheele gezelschap per auto naar Dusseldorff te rijden en te probeeren daar wat wijzer te worden. Onze Reither-vrienden stelden zich gaarne beschikbaar als leiders mee te gaan.

Inmiddels was 't laat geworden en verdween langzaam aan het gezelschap naar hoogere oorden, waar pogingen aangewend zouden worden om te slapen.

Laten we beginnen met te verklaren dat het bij velen onzer alleen maar bij pogen is gebleven. De stemming zat er eenmaal in en 't leek er wel op alsof tusschenbeide een soortement veldslag geleverd werd op de corridors. Heb je niet zoo hou je niet. Van dikhout zaagt men planken.

Zoo ongeveer tegen een uur of drie in den morgen schenen de gemoederen wat tot rust gekomen te zijn en was 't werkelijk stil geworden. 't Bleek alles slechts voor luttele uren. Om zeven uur daar begon waarachtig het lieve leven weer. Om half acht waren de meesten al gekleed en toen we ons later om de ontbijttafel geschaard hadden, hoorden we alsmaar verhalen over bakken water, die in diverse gevechten hoofdrollen hadden vervuld. Sommige spelers hebben mij verzekerd dien nacht uitsluitend gedroomd te hebben van zwempartijen in 't Zuiderbad.

Nadat het ontbijt genuttigd was, kwam de auto voor waarmee naar Dusseldorff getrokken werd, teneinde te zien of er wat juistere inlichtingen waren te bekomen omtrent het aanvangsuur waarop den 2en Pinksterdag tegen Fortuna gespeeld zou worden. 't Was een aangename rit van ongeveer een 30 K.M. en in de beste conditie werd Dusseldorff bereikt.

Na wat heen en weer rijden kregen we zoowaar den voorzitter van Fortuna te pakken. Hij deed alsof hij van de situatie niet veel begreep en vond het vanzelfsprekend dat 's avonds om 6 uur gespeeld zou worden. Maar hij zou in ieder geval nog overleg plegen met z'n andere bestuursleden en de secretaris zou 's middags naar Reith komen om daar nog nader het geval onder de oogen te zien. Deze secretaris is heelemaal niet naar Reith gekomen en bleven wij dien dag even wijs als wij waren. Dit slechts als intermezzo.

Terug in Reith werd gegeten en vervolgens moest om 4 uur gespeeld worden. De entourage van dit sportveld was heel goed. Een groote betonnen tribune, waaronder een flink restaurant was gebouwd, terwijl ook behoorlijke kleedgelegenheden aanwezig waren. Het speelveld was merkwaardig hard en de grenslijnen werden gevormd door een maccadam loopbaan, wat o.i. het groote nadeel heeft dat als een speler valt bij de uitlijn, hij kans heeft op dezen harden weg zich ernstig te blesseeren. Overigens schijnt het ons toe, dat er te veel van deze velden gevergd wordt. Het geheele middenvak, van doel tot doel, was vrijwel van gras ontbloot en kwam de verharde kleigrond boven. Dat de bal hier geweldige sprongen maakte laat zich begrijpen.

Met een sympathiek applausje van de kant van het niet al te talrijke publiek, betraden onze jongens het veld, direct gevolgd door hun Duitsche tegenstanders. Na het beginnen bleek al spoedig dat het harde terrein ons parten speelde. Met geen mogelijkheid was de bal onder controle te krijgen en bleef maar bewegelijk. Toch zou het eerste doelpunt door ons gemaakt worden. Bij een heel aardig opgezetten aanval maakte één onzer tegenstanders een paar meter buiten het strafschopgebied zich schuldig aan een overtreding. Ramaker plaatste zich achter den bal en met een geweldigen kogel werd ons eenigste Reither doelpunt geboren.

Dit was het sein voor de Reithenaren om nog energieker aan te pakken, welke energie er toe leidde, dat zij herhaaldelijk buitenspel stonden. Toch werd de druk voortdurend grooter en eindelijk konden zij het genoegen smaken achter elkaar een paar doelpunten te maken.

Na de pauze dezelfde vertooning. Bij de onzen begon de korte nachtrust en de autotocht een woordje mee te spreken, alsook het middageten wat eigenlijk tekort vóór den wedstrijd genuttigd was. Evenwel werden nog verschillende goede aanvallen ondernomen, maar in de laatste instantie was het de doelverdediger der Duitschers die op waarlijk sublieme wijze zijn doel voor doorboring bewaarde.

Betrekkelijk kort voor het einde maakte de Reithenaren nog twee doelpunten waarvan één buitenspel, welke echter toch toegekend werd.

Met den stand 4—1 in ons nadeel werd deze wedstrijd, die in zeer vriendschappelijke verhouding werd gespeeld, beëindigd.

De scheidsrechter leidde op zeer goede wijze en had, behoudens een enkel geval, wat ons een doelpunt kostte, een heel goeden kijk op buitenspel.

Na afloop vereenigden zich al de spelers, mitsgaders bestuurders etc. in een aparte zaal in het clubrestaurant, en werden diverse toespraken van wederzijdsche vriendschapsbezegeling gehouden. Door onzen voorzitter werd na z'n speech, een mooi geborduurde wimpel aan de Reither Spielverein overhandigd ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan dezer vereeniging. Na getoast te hebben op het welzijn van beide vereenigingen begon een soort dooreenmenging van Duitsche en Hollandsche spelers en officials plaats te vinden en menige keer werd „Ein Prosit" in daden omgezet. De boel begon heel gezellig te worden en het Duitsch wat bij deze gelegenheid door sommige werd gesproken vond wel zijn meest beste vertolking in een ontboezeming van één onzer, die beweerde dat hij zoo „slafferig" werd. Daarmee bedoelde hij, dat Klaas Vaak zijn rechten liet gelden.

Hoewel noode, begon het aardig tijd te worden om te scheiden en de kooi op te zoeken. Merkwaardig was 't, dat deze nacht zonder rumoer verliep. Ze waren radicaal op en voor velen was 't bed een heerlijke uitkomst.

's Morgens werden we gewekt door een paar trommelslagers en pijpers, die een vroege muzikale wandeling aan 's maken waren. Piet de Leeuw, in zijn ijver om dit ongewone schouwspel wat beter te bekijken, gooide zijn slaapkamerraam zoo hard open, dat de vlaggestok met de Nederlandsche driekleur onder veel geraas van de eerste verdieping naar beneden tuimelde en daar kennis maakte met de Reither straatsteenen. Dit ongeval was beslist te beschouwen als één der

meest ernstigste voorteekenen van de dingen die komen zouden.

Ongeveer 's morgens om 11 uur werd de trein genomen naar Dusseldorff. Door één der bestuurders van de Reijther Spielverein was getelefoneerd naar den voorzitter van Fortuna hoe laat wij in Dusseldorff zouden arriveeren. Bij aankomst bleek werkelijk dat dit personaadje aanwezig was en namen de verdere besprekingen een aanvang voor het station. Van deze gelegenheid maakten veler onzer gebruik om ansichtkaarten aan hun dierbaren te sturen die in het vaderland achtergebleven waren.

Inmiddels was in de besprekingen besloten Dusseldorff door te wandelen naar het „geschäft" van den voorzitter van Fortuna, alwaar nadere inlichtingen en uitgebreider besprekingen zouden plaats vinden. De stemming bij de A.D.O.'sche onderhandelaars, was niet bepaald een bij uitstek gunstige. Wij begonnen te doorvoelen dat wij òf moesten spelen om zes uur òf er zou **niet** gespeeld worden, wat gelijk stond met een groot financieel tekort.

Wij mochten echter tegenover onze spelers in geen enkel opzicht het finantieele vraagstuk in 't geding brengen, omdat dit de kwestie nog troebeler zou maken dan ze reeds was.

In het „Geschäft" van den voorzitter van Fortuna aangekomen, wat bleek een restaurant te zijn, werden de besprekingen voortgezet en deed deze heer de volgende voorstellen wanneer wij bereid waren om 6 uur te spelen:

Zij stelden een internationale touringauto ter onzer beschikking welke ons naar Den Haag zou rijden. Wat het méér zou kosten dan de treinreis werd door hen bijgepast. Voorts zou er na afloop van den wedstrijd een diner gegeven worden, waarvan ook al weer de meerdere kosten, dan het door ons bestelde diner in den trein, door hen zou worden betaald. In volle vrijheid hebben wij onze spelers laten beslissen en nadat zij onder elkaar wat gediscussieerd hadden, werd dan maar besloten om te spelen.

Terwijl een paar bestuurders met de spelers naar het terrein gingen werden door eenige andere bestuurders, plus den voorzitter van Fortuna, de spoorkaartjes plus de diner's welke in den trein genuttigd zouden worden, afbesteld.

Schrijver dezes behoorde tot hen die mee naar het terrein gingen. De schrik sloeg ons om het hart, toen wij op dat terrein van Fortuna aankwamen. Wat een verschrikkelijke bende. Wanneer op dat moment de mogelijkheid nog had bestaan om met den trein 's avonds huiswaarts te gaan, we zouden het niet gelaten hebben. Wat een entourage. Was dit de terreininrichting van een vereeniging die, zooals ons verteld werd, vijfmaal achterelkaar districtskampioen was geweest? Waar men maar sprak over 15 tot 20.000 toeschouwers of 't zoo niets was? Dus waar hopen geld binnen moesten komen? Om te beginnen leken de kleedkamers wel varkenshokken. We zijn nogal eens een keertje hier in Den Haag bij 3de en 2e klas Haagsche Voetbalbondclubs geweest. De kleedgelegenheden dezer vereenigingen zijn volslagen paleizen, vergeleken bij de hokken welke daar aangewezen zijn om den spelers gelegenheid te geven zich uit en aan te kleeden en zich te reinigen. 't Stonk er als een vuilnisbelt, terwijl het publiek heel gemoedelijk voor den ingang stond te kijken naar het uitkleeden der spelers. De deur dicht doen van het hok was geen sprake van, omdat anders de spelers met elkaar den verstikkingsdood gestorven waren. Het veld bleek een sintelveld te zijn waar geen enkel sprietje gras op te ontdekken was en waar behalve sintels van behoorlijke grootte ook nog kiezelsteenen zich op bevonden. Aan den kant der tribune liep de lange uitlijn van het veld niet meer dan een halve meter af van een houten hek wat zich vlak voor de tribune bevond. Wij zagen tijdens den wedstrijd het vermakelijke geval dat J. Kloos, die een vrijen trap op de lijn moest nemen, heel gemoedelijk op het hekje zat en zoo probeerde den bal weg te werken.

Van een aanloop nemen was geen sprake. Tijdens den wedstrijd zagen wij meermalen spelers in volle vaart tegen deze houte afscheiding opvliegen. 't Was inderdaad fraai.

Toen wij op dit veld arriveerden was er een handbalwedstrijd aan den gang, welke kort na onze aankomst afgeloopen was. 't Was bar zooals die menschen er uitzagen. Van onder tot boven zwart. 't Leek wel een verzameling kolensjouwers.

Met wanhoop in ons hart zagen wij dit alles aan en voorvoelden het al, hier kregen we slaag. En 't kwam uit ook. Deze vreemde omgeving werkte zoo absoluut deprimeerend op onze spelers, dat ondanks enkele goed opgezette aanvallen, het vijandelijke doel maar enkele keeren ernstig in gevaar kwam, terwijl bij ons 't gevaar niet van de lucht was.'t Geweldige hooge opspringen der ballen, daar waren onze tegenstanders op ingesteld en zij leverde een uitstekende partij voetbal. Maar er kwam voor ons nog iets bij wat bepaald fnuikend was. In tegensteling met den scheidsrechter in Reijth, was deze scheidsrechter totaal niet ingesteld op den buitenspelregel, en liet vroolijk doorspelen als er 3—4 man eenige meters buitenspel stonden. Wij nemen direct aan dat het gewoonte is in Duitschland deze opvatting te huldigen der buitenspelregels, ofschoon het ons toch merkwaardig voorkwam dat, zooals wij reeds schreven, de Reijthsche scheidsrechter heel goed de butienspelgevallen zag en zeker niet minder keeren daarvoor floot dan hier te lande gemiddeld het geval is.

Onze kamprechter bemoeide zich daar niet mee en zagen wij in dezen wedstrijd een recordserie buitenspeldoelpunten ter wereld komen. Vier geheide buitenspeldoelpunten hebben wij in ieder geval zien maken en over een vijfde was in het Hollandsche kamp ook vrijwel de meening onverdeeld dat er een luchtje aan zat. We hebben nog veel meer nieuws op scheidsrechterlijk gebied geconstateerd, maar alleen willen we nog even memoreeren dat wij op een bepaald moment een penalty toegewezen kregen en de scheidsrechter toen **achter** de spelers ging staan. Wat tot gevolg had dat het controleeren op deze bal de doellijn al of niet gepasseerd was, tot de onmogelijkheden behoorde. De keeper krabbelde overeind deed een paar stappen voorwaarts en toen kwam onze scheidsrechter uit een kluwen van spelers te voorschijn om te kijken of de bal gezeten had, ja dan neen. Het maakte op ons een zieligen indruk. Achtereenvolgens werden goede en buitenspeldoelpunten door Fortuna gemaakt, terwijl een tweede doelpunt van ons welke in het veld terugkaatste doordat de bal tegen een ijzeren netbeugel aankwam, geannuleerd werd. Wanneer er een scrimmage op 't veld plaats vond, dan was dat groepje spelers aan de oogen van 't publiek onttrokken doordat hen een zwarte stofdamp omhulde.

Met rust zagen we het niet onvermakelijke schouwspel dat een groote auto-sproeiwagen het veld opreed om de oppervlakte wat vochtiger te maken. Groote hilariteit in het A.D.O.-kamp. Na rust hetzelfde spelletje, veel buitenspel staan en maar doorspelen, kortom wij snakten naar het einde dezer vertooning. Toen het einde dáár was bleek bij juiste telling de stand 10—0 te zijn in ons nadeel. 't Hadden er evengoed 15 kunnen zijn, want noch de één noch de ander onzer spelers, begreep er meer iets van of had nog ambitie om zóó door te spelen.

Zoo spoedig mogelijk ontdeden de spelers zich van de zwarte koollaag en trokken we naar een kroeg waar het diner opgediend zou worden wat onze gastheeren ons als compensatie tegenover het in-den-steek-gelaten treindiner, aanboden. Dit diner maakte denzelfden indruk als alles wat wij tot dusverre na ons vertrek uit Reijth hadden ondervonden. 't Was uitermate slecht en onvoldoende. 't Meeste vleesch was niet te verorberen. En zoo moesten wij een autoreis van 320 K.M. naar Den Haag maken. 't Werd nog erger. Inmiddels was de internationale touring-car voorgekomen, waarvan men ons verteld had dat je er in kon

zitten alsof je thuis in je fauteuil zat. De zooveelste ontnuchtering ondervonden wij. 't Bleek een gewone autobus te zijn, waar alleen maar een groot benzinereservoir bij aangemaakt was. Voor 15 menschen was er misschien voldoende zitplaats geweest, maar wij waren nu eenmaal met z'n een en twintigen. Midden in het pad werden een paar kreupele klapstoeltjes neergezet en vooruit de inpersing begon. Toen de wagen al afgestampt vol zat stonden er nog twee buiten. Met wringen, duwen etc. gelukte het eindelijk ook deze twee een zitplaats(?) te verschaffen. De heele bubs hing op elkaar en de tocht naar Den Haag kon een aanvang nemen. 't Was toen negen uur 's avonds.

Dezen tocht te beschrijven, 't is vrijwel ondoenlijk. Om 12 uur 's nachts passeerden wij bij Kranenburg de grens en voort ging het op Arnhem af. Inmiddels begon zich een geweldige slaaplust te demonstreeren en de tafereeren die zich daar bij afspeelden zouden cinematografisch opgenomen moeten zijn wilde men een juist beeld hebben van de situatie waarin het illustere gezelschap zich bevond. Sommigen lagen door elkaar heen alsof een windhoos ze daar neergekwakt had. Weer anderen zakten bij iederen schok der auto steeds dieper met hun hoofd, totdat de maximumdiepte bereikt was en heeschen zich met een langen haal de hoogte in om weer opnieuw den gang naar beneden met hun hoofd te beginnen.

Weer een ander deed niets anders dan al de boomen welke wij tegen kwamen goedennacht toe te knikken.

Inmiddels begon het in 't oosten te dagen en grepen enkelen onzer moed om 't schoone lied aan te heffen van „Wordt Wakker", wat alleen maar voor enkele hielp, want er waren zulke door-gefourneerde-maffers bij, dat zelfs 't geweldigste gebrul geen vat op hen had. Maar ondanks alles naderden wij met een 50 K.M. vaartje Den Haag en toen wij op 't Hobbemaplein stil hielden wees de klok tien minuten over half vijf aan. Zeven en een half uur hadden wij tegen elkaar gehangen, waren we dooreengehotst en bij het uitstappen weigerden de beenen om vooruit te gaan. 't Was een zielige terugkomst na een zoo hoopvol begin. Wat niet wegneemt, dat wij een eere-saluut brengen aan onzen kranigen chauffeur, die ons op schitterende wijze naar onze plaats van bestemming heeft gebracht.

Enkele opmerkingen willen we nog even maken. Allereerst deze, dat wij veel geleerd hebben met dezen toer. Wij hebben gezien dat onze regeling goed was en klopte als een bus. Daar was geen speld tusschen in te krijgen. De chaos is ontstaan, doordat Fortuna ons tweemaal herhaald verzoek om te 2 uur te spelen, totaal genegeerd heeft en met geen letter ons van hun andere zienswijze bericht hebben gezonden. Wij hebben toen gedacht dat dit dus in orde was. 't Bleek **niet** in orde te zijn geweest, waarvan wij voor de toekomst acte nemen.

Ten tweede de volgende opmerking. Wij hebben Fortuna uitgenoodigd een returnwedstrijd te komen spelen in het Zuiderpark. Van onzen kant is dat ernstig bedoeld. Wij wenschen tegenover hen, juist tegenover hen, in de gelegenheid te worden gesteld een lesje te geven hoe het wél behoort te gaan, hoe er moet gehandeld worden als sportsmen.

Evenwel zal het zaak zijn voor andere Hollandsche vereenigingen, om alvorens in Dusseldorff tegen Fortuna te gaan spelen, zich zwart op wit alles te laten verzekeren. Wij hebben ondervonden, dat men in dat opzicht niet te voorzichtig kan zijn. Met de gemaakte opmerkingen omtrent zeer slechte terreinaccomodatie, kan men dan tevens rekening houden.

Al met al zijn we dus een stuk ervaring rijker geworden en als ooit het gezegde „met schade en schande wordt men wijs" van toepassing is geweest, dan is het zeer zeker op ons.

Dat deze min of meer ongedachte en niet verwachte manier van terugkomen in sommige huisgezinnen tot de noodige consternatie heeft geleid, laat zich begrijpen. Diverse vrouwen, waarvan de mannen mee op tournee waren, hebben tevergeefs 's avonds om 11 uur aan de S.S. staan wachten. Mochten zij het relaas dezer tocht lezen, dan zullen zij toch wel inzien, dat, al was het voor hen geen lolletje tevergeefs een tocht naar het station gemaakt te hebben, die tocht van hun dierbare wederhelft in de auto is om den drommel ook niet zoo lekker geweest. Nog lang zal het in onze geheugenis blijven hangen en hopen wij, dat onze kindskinderen eens op school zullen leeren naast den roemrijken tocht van Hannibal over de Alpen, ook van de niet minder roemruchten tocht van een en twintig A.D.O.'ers in den nacht van Dusseldorff per auto naar Den Haag.

GREPEN UIT EEN CURSIVISTEN DAGBOEK.

Mee naar Moffrika geweest..... spectacle coupé..... Nooit gedacht zooveel gekke dingen bestaan in verband met voetbal..... Nog twee dagen langer geduurd, allemaal op Meerenberg..... Goed voor afgevaardigde vredesconferentie om eens mee te gaan op tournee..... Dan kennis kunnende nemen hoe oorlog voeren..... Alleen aanschaffing duikerpak noodzakelijk in verband met waterachtige smijtsubstanties..... Verbaasd gestaan over talenkennis diverse leden ..... „Gans goes duis" sprechen sie..... Innerlijke aandrang des gemoeds van sommigen ieder meisje gedag te zeggen..... Moeten wel in Moffrika verbaasd staan betreffende kaaskopachtige beleefdheid.....

's Midden nachts groote vlucht deszelfs voorzitters lichaam uit bed..... Nachtmerrie ?..... Vol ontzetting kijken naar rijdende cavalerie over laken ..... Nooit nimmer begrepen wat bedoelt .....

..Sermoen gehad in verband met ontbijtbenoodigdheden..... Ega subietelijk mantel uitgeveegd, direct na thuiskomst uit Moffrika, vanwege niet iederen morgen de noodige spiegeleieren bij ontbijt..... Ega in heilige veronderstelling levende tot dusver, dat vier worstsoorten, plus ham, kaas, jam, gekookte eieren alsook nog sardines voldoende waren..... Kan direct merken ega nooit met bereisde internationale menschen in aanraking gekomen..... Anders gewisselijk geweten dat minstens drie spiegeleieren des nuchtere maags kwantum is .....

Merkwaardige geheugenverzwakkingsconstateering door eting ijs en bierdrinking..... Totaliter vergeten betaling..... Onverwijld aangifte gebeurd dit zelfzame verschijnsel bij Leidsche Universiteit..... Diagnose van uiterst geleerde profs luidde dat 't was infectie ..... Bijgenaamd „aanstekerij" ..... Van één persoon snel overgaan op anderen..... Isoleering noodzaak gezien mogelijke epidemie..... Bestrijding dit soort geheugenverzwakkingsbacil veel geld vergt van anderen..... Buitengewone basis ontdekt inzake samenwerking voetballerij..... Opheffing klassen- en rangenverschil..... In Duitschland kennis gemaakt met voetbal-bestuurders welke allen bezitterij hebben in groote fabrieken..... Alle voetballers C. en Aatje aan..... Veel voetballende C en Aatjes werkzaam in gemelde groote fabrieken.....